

MELODIJE SRCA

OPERETA V TREH DEJANJIH

Glasba: Janko Gregorc

Besedilo: Hinko Štepančič

MELODIJE SRCA

Glasba	JANKO GREGORC
Besedilo	HINKO STEPANČIČ
Priredba besedila	HENRIK NEUBAUER
Dirigent	FRANCI RIZMAL
Režija in koreografija	HENRIK NEUBAUER
Scenografija in kostumografija	IVONA STANIČ
Zborovodja	MATJAŽ KAČ
Koreografija baletnih točk	SANJA REHAR
Lektorica	NEVENKA VERSTOVŠEK
Korepetitorica	MANCA TRČEK
Koncertna mojstrica	SONJA ALATIČ
Inspicent	DRAGO JAZBEC
Poslikava scene	BOŽIDAR DARE ZAVŠEK
Producent zanj	ZKŠT ŽALEC TANJA RAZBORŠEK REHAR

Če želimo biti pošteni in stvarni, potem moramo vrednost glasbenega dela, ki ga nameravamo poustvariti, motriti vsaj z dveh osnovnih gledišč:

- vsebinskega, ki nam odgovori na vprašanje, kje v hierarhiji vrednot se delo nahaja,

in

- izvedbenega, ki nas obvezuje izbrano delo izvesti kar se da kvalitetno in avtentično duhu avtorja.

Opereta Janka Gregorca »Melodije srca«, ki sem jo izbral za tokratno izvedbo, prav gotovo sodi med najboljše slovenske operete. Torej je prvi kriterij izpolnjen.

Za zadostitev drugemu kriteriju se z vsem srcem in voljo trudi celoten, skoraj osemdeset članski ansambel, na čelu z organizatorjem - producentom, režiserjem in dirigentom.

Ponosen sem, da nam v Žalcu uspeva ohranjati in nadgrajevati tradicijo uprizarjanja slovenskih (!!) operet, ki jih naša strokovna glasbena javnost mačehovsko in postrani gleda, česar si ta ljubka oblika humorja, lepote in razvedrila ne zasluži.

V svetovnih središčih drugih narodov imajo njihove lastne operete in mjuzikli mesto v glasbeni ponudbi vse od nastanka dalje.

Vsem želim obilo prijetne zabave, sprostitve in užitka.

Dirigent Franc Rizmal

Vloge in izvajalci

Anton Arnič,
vodja tvrdke "Noblesa"

DANI ŠLOGAR

Manekenke,
šudentke glasbene
akademije

Silva

ANDREJA ZAKONJŠEK KRT

Vera

NATAŠA KRAJNC

Anda

IRENA GLUŠIČ

Katja

ANJA ROPOTAR

Gizela,
risarka pri "Noblesi"

NATAŠA FERANT

Viktor,
sluga pri "Noblesi"

PRIMOŽ KRT

Amalija Mirtič,
Silvina mati

SANDRA KRIZAN

Marija Barilič,
vdova

BREDA ŠIP

Marjan Barilič,
njen sin, operetni tenor

MARJAN TRČEK

Zvonko Okretič,
njegov tajnik

SEBASTIJAN PODBREGAR

Teobald Barilič,
bankir, Marijin svak

HENRIK ČUVAN

Ala Barilič,
njegova žena

ANKA FRECE

Baron Milavski

DUŠAN BANKO

Marjana,
sobarica v hotelu

IRENA GLUŠIČ

Marjan,
pikolo

LOVRO KOROŠEC

Radijski napovedovalec

BOŠTJAN KOROŠEC

Natakar

ANDREJ WASSERMANN

Prvi novinar

BRANKO FLORJANČIČ

Drugi novinar

TONE LOVREC

Tretji novinar

HENRIK ČUVAN

Postrešček

MATEVŽ STARIČ

Štirje fantje

ALJAŽ BELA, FRENK BELA,
MARJAN KUKOVIČ, EGON VOČKO

Delavci pri "Noblesi"

ŽAN CIMPERMAN, JAN JAGLIČ,
LUKA NAPOTNIK, MATEVŽ STARIČ

Gostje na modni reviji
in v hotelu

OPERETNI ZBOR

Menižki

ŽIVA VREČKO, MIŠA MURGELJ,
ANA ŽUGELJ, SARA JEROMEL,
NIKA ČATER

Španski ples

ANA OCVRK/DANAJA OŠEP,
HANA KLAKOČER, ŽIVA VREČKO,
NEŽA ŽELEZNIK, SARA ŽELEZNIK

Orkester,
sestavljen posebej
za to priložnost

1. violina	SONJA ALATIČ - koncertna mojstrica, ANDRAŽ SLAKAN, URŠKA TRČEK, JERNEJA PAČNIK
2. violina	AJDA HRIBAR, PETER KRANJEC, ŠPELA JEVNIŠEK
Viola	MARINA KOPŠE, LUKA DUKARIČ
Violončelo	ALJANA ZAKONJŠEK, STANE DEMŠAR/ ALEKSANDAR KUZMANOVSKI
Kontrabas	ANDREJ HOČEVAR, BOJAN ZAKONJŠEK
1. flavta	NINA BAŠA
2. flavta	MOJCA FIDERŠEK
Oboa	EVA DROLČ
Klarinet	DAMIR FAJFAR, GAŠPER SMISL
Fagot	JOŽE BANIČ
Trobenta	DEJAN PODBREGAR, UROŠ PAŠČINSKI
Pozavna	LOVRO ŽGAJNER, BOGDAN ŽELEZNIK, DAVID KAJIČ
Tolkala	EVA ZAVŠEK
Električne klaviature	IRENA KRALJ

Operetni zbor,
sestavljen posebej
za to priložnost

Zborovodja	MATJAŽ KAČ
Soprani	ALENKA ŠTADLER, PETRA BASTL, ANA GOLAVŠEK, BREDA VEBER, ZLATKA URATNIK, LIDLJA GOLAVŠEK, MOJCA BELA, SABINA FLORJANC DOLINŠEK, SONJA LENDERO, URŠKA ZAKOŠEK
Alti	MOJCA FLORJANČIČ, MOJCA KOLAR, NINA MAČEK, ANDREA ŠVAB, FRIDA PEČNIK ROJNIK, NINA PAJENK, TANJA ZILLI, URŠKA RESNIK, VESNA TURIČNIK
Tenorji	NANDE KUNST, PRIMOŽ HLADNIK, MIRAN PAJENK, EGON VOČKO, FRANC BELA, HENRIK ČUVAN
Basi	BRANKO FLORJANČIČ, DARKO OGRAJENŠEK, ANDREJ WASSERMANN, MARJAN KUKOVIČ, ALJAŽ BELA, ANTON KAČ, TONE LOVREC, DUŠAN BANKO

GLASBENE TOČKE

1. dejanje

- 1 Uvod
- 2 Sonce tam z daljave, nežne še pozdrave nam pošilja v dar ... Silva
- 3 Melodija srca – Vse, kar se nam na svetu kdaj pripeti ... Silva
- 4 Pardon, gospod – V oči te plave se ozrem ... Vera, Zvonko
- 5 Davno je že ustvarjen ta svet ... Marjan
- 6 Teater sekstet – V gledališče gremo... Striček, Viktor, Vera, Anda, Katja, Gizela

2. dejanje

- 7 Zveni najlepša bajna melodija v dnu srca ... Pevec na radiu
- 8 V starem slogu – Golobička prva že zletela bo ... Amalija, Striček
- 9 Fantič si samo moj – Radovedni so ljudje, kadar vidijo dekle ... Vera, Zvonko
- 10 Tam daleč za gorami ... Silva, Marjan
- 11 Baletni valček – Metuljčki
- 12 Revno dekle ne sme imet' srca ... Ala
- 12 a Španski ples
- 13 Srce vklenila si – Naj glas moj nosijo valovi ... Marjan
- 14 Senjorita moja mala ... Vsi

3. dejanje

- 15 Oj, dekle moje, al' še spiš ... Kvartet fantov, Marjan
- 16 Relativni duet – Rečem čisto ti resnico ... Marjana, Viktor
- 17 Relativni kuplet – Relativno ni predolga, ampak kratka je mladost ... Pikolo
- 18 Želja se je spolnila – Ne, moj princ, to so resnične, lepe sanje ... Silva, Marjan
- 19 Živijo, oj živijo – Baron, kvartet fantov
- 20 Zveni najlepša bajna melodija v dnu srca ... Vsi

VSEBINA

1. dejanje

Spomladi leta 1940 je v velikem prodajnem prostoru veleblagovnice „Noblesa“ modna revija. Manekenke, sicer študentke pevskega oddelka glasbenega konservatorija v Ljubljani, predvajajo modele in s tem služijo denar za študij. Vodja veleblagovnice Anton Arnič, ki ga ljubkovalno imenujejo Striček, najavlja posamezne modele, ki jih je kreirala modna risarka Gizela. Med gosti je tudi baron Milavski, zaljubljen v Silvo Mirtič, eno manekenk in študentk, ki predstavi večerno obleko s pesmijo „Večerna zarja“. Ob koncu ji hoče baron izročiti šopek, ki ga prestreže v barona zaljubljena Gizela. Gostje se razidejo, dekleta pa se vrnejo v delovnih haljah in prosijo Strička, naj pove, kakšna bo naslednja revija. Razkrije, da bo vodilna misel o melodijah srca in za poskus Silva zapoje prav to pesem. Skupaj ugotovijo, da za naslednjo revijo potrebujejo še tenorja. Ko trgovino že zapirajo, se na vratih pojavi Zvonko Okretič, tajnik znanega tenorja Marjana Bariliča, ki nujno potrebuje kravato za večerni nastop. Med Zvonkom in Vero v hipu preskoči iskra zaljubljenosti. Kmalu pride še sam tenor Marjan, ki je že ves nestrpen. Dekleta ga v hipu obkrožijo in prosijo za avtograme ter ga prepričajo, da jim zapoje arijo. Marjan opazi Silvo in ji podari šopek z mize, ter ji pokaže, kako se na odru poljubljajo. Silva je ogorčena. Nato pride Ala Barilič in potegne Marjana s seboj, Zvonko pa vsem podari vstopnice za večerno predstavo. Vsi z veseljem odidejo, le Silva se obotavlja, saj jo je srečanje z Marjanom očitno dodobra pretreslo.

2. dejanje

Na vrtu hotela ob Blejskem jezeru vlada prijetno pozno popoldansko poletno vzdušje. Ob zvokih glasbe in petju radijskega tenorja pleše veliko parov, med njimi tudi Striček, Vera, Gizela in baron. Drugi sedijo ob mizah, tako kot Silvina mati Amalija Mirtič. Med plesom je baron Gizeli nerodno stopil na nogo, vendar ta to mirno prenese. Napovedovalec zaključí popoldansko zabavo in napove prenos večernega dobredelnega koncerta iz velike dvorane s sodelovanjem tenorja Marjana Bariliča. Vera je vsa srečna, da je prišel tudi njen Zvonko. Kar takoj objavita zaroko. Striček in Amalija ostaneta sama in si v pesmi izrazita medsebojno naklonjenost, nato se jima pridružita še razigrana Vera in Zvonko. Silva in baron sta medtem igrala tenis, baron jo je poskušal osvajati, a Silva ni popustila, zato pa se Gizela poskuša dobrikati baronu.

V hotel pride s svojo prtljago tudi Ala Barilič, ki je podpisala pogodbo za nastope v hotelu, hkrati pa bi rada osvojila Marjana. Marjan ima intervjuje z novinarji, ko mu prinesejo brzojavko, da bo tudi njegova mati prišla na večerni koncert. Silva pride iz hotela, Marjan ji zastavi pot, ona pa je ljubosumna, ker je prepričana, da je poročen ali že ima drugo. Ne premotijo je niti njegove sanje o princeski. Njeno ljubosumnost še poveča natakark, ki sporoči Marjanu, da je prišla gospa Barilič. Gostje se že pripravljajo na večerno zabavo, ki se začne z baletnim, nadaljuje pa z Alinim nastopom. Ognjevitemu španskemu plesu sledi kot zaključek še Marjanov nastop s pesmijo 'Srce vklebila si, zakaj, če me sovražiš al' ne maraš?' Ob koncu se Marjan izvije nasilni Ali in se pridruži Stričkovemu omizju, vendar Silva pobegne v hotel.

3. dejanje

Dva dni pozneje se blejski fantje pripravljajo da bodo po baronovem naročilu zapeli podoknico Silvi. Pridruži se jim tudi Marjan. Gizela z nageljnom, ki ga vrže presenečenemu baronu, odgovori na podoknico, ki ni bila namenjena njej. Takoj zatem skuša barona prepričati, naj se namesto Silvi posveti njej. Pred hotelom se pojavi bankir Teobald Barilič, Alin mož, ki ga sprejme Pikolo. Pozneje pride še Viktor, ki ga takoj osvoji sobarica Marjana. Iz hotela je prišla tudi Marjanova mati, ki ji Pikolo pokaže svoje pevske sposobnosti. Ko pride iz hotela še Ala, jo začne Marija Barilič prepričevati, naj pusti njenega sina Marjana pri miru in naj raje misli na svojega moža, ki vse to sliši in se dogovori z Alo, da odpotujeta nekam daleč.

Marija nato opazi Silvo in se spusti z njo v razgovor; pove ji, da je Marjanova mati in da je Ala poročena z njenim sorodnikom. Silva je presrečna, saj so tako pregnani vsi njeni ljubosumni dvojni. V trenutku se z Marjanom pobotata. Tako sta poleg Vere in Zvonka tudi onadva pripravljena na poroko. Pridruži se še Striček z novico, da bo vzel Amalijo, Silvino mater, Viktor objavi zaroko s sobarico Marjano, Gizela pa prepriča barona, ki nekoliko vinjen mora pristati, da bo njen. Vrne se še peti par, in sicer Ala s svojim možem Teobaldom. Zdaj lahko iz vseh grl zazveni najlepša MELODIJA SRCA.

FRANC RIZMAL

Franc Rizmal se je z glasbeno muzo na preprost, a srčen način najprej srečal v domači gostilni.

Po Srednji glasbeni šoli v Ljubljani je diplomiral na koncertnem oddelku za violino na Dunajski visoki šoli za glasbo, izpopolnjeval se je v Moskvi, Salzburgu in Eisenstadtu ter leta 1983 diplomiral še iz dirigiranja na Visoki šoli za glasbo v Grazu, ter se izpopolnjeval v Salzburgu, Berlinu, Luganu in Murzzuschlagu.

Kot violinist solist in dirigent je imel vrsto nastopov in snemanj doma in v tujini (tudi na Taiwanu in v Kanadi) z različnimi orkestri in zasedbami (Slovenska filharmonija, Simfonični orkester Radia Slovenija, Komorni orkester Radia Slovenija, Taiwanski komorni orkester, Wiener Akademie, Aula Classica, itd.).

Po septembru leta 2000 je bil nekaj let umetniški vodja in dirigent Orkestra Slovenske policije, sedaj pa je profesor komorne igre na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani.

S 1. aprilom leta 1996 ga je Ministrstvo za obrambo imenovalo za umetniškega vodjo in dirigenta v Orkestru Slovenske vojske z naslovnim činom podpolkovnika ter nalogo, da na področju svoje stroke, v okviru pristojnosti in nalog, zasnuje, postavi in oblikuje ter pomaga izpeljati nastanek novega orkestra v Republiki Sloveniji, prvega Orkestra Slovenske vojske v samostojni državi.

Mlad, simpatičen in po kakovosti vrhunski sestav je bil pod njegovim umetniškim in dirigentskim vodenjem v nekaj letih koncertnega nastopanja doma in v tujini, snemanj za tuje in domače radijske in televizijske hiše in ob izdaji lastne zgoščenke (1999), deležen nadvse navdušenega sprejema publike, vrhunskih kritik in odlične prepoznavnosti tako doma, kot na tujem.

HENRIK NEUBAUER

Henrik Neubauer je bil po solistični karieri vodja ljubljanskega Baleta, direktor in umetniški vodja Festivala Ljubljana in mariborske Opere in baleta. Kot redni profesor je predaval na AG v Ljubljani, na mednarodnih seminarjih v Avstriji, na Finskem, Hrvaškem, Madžarskem, v ZDA, Nemčiji, Franciji, Bosni in Hercegovini ter bil leta 2001 in 2005 gostujoči profesor na Hochschule für Schauspielkunst v Berlinu. Za oder je kot režiser in koreograf postavil več kot 35 oper in operet ter 80 baletov. Je častni član številnih mednarodnih organizacij, v katerih je deloval, dobitnik umetniških nagrad in Nagrade mesta Ljubljana. Znan je tudi kot pisec številnih knjig, razprav in priročnikov opernobaletnega področja.

IVONA STANIĆ

Ivona Stanić je z odliko in pohvalo diplomirala v Zagrebu na Katedri za oblikovanje tekstilij in oblačil, specializacija Oblikovanje oblačil.

Sodeluje s SLG Celje (Trnuljčica, Dokaz, Cabaret), z gledališčem Scena Zagreb (Pierot ili Tajne noći), z gledališčem ITD Zagreb (Transporting), z Epilog teatrom Zagreb, s SNG Drama Ljubljana (Tri verzije življenja), s SNG Maribor (No Way Today, Čarovnica Hillary) ter s SNG Opera in balet Maribor (opereta Ognjemet). Naredila je kostume za dunajsko opero Tamarlan ...

JANKO GREGORC

Rodil se je 17. junija 1905 v Ljubljani, umrl 12. novembra 1989 v Ljubljani.

Janko Gregorc je študiral klarinet, kompozicijo (pri Slavku Ostercu in Danilu Švari) ter dirigiranje.

Bil je član opernega orkestra v Ljubljani, igral je tudi prvi saksofon v Sloveniji v skupini Original jazz Nagode.

Je gotovo eden najplodovitejših operetnih skladateljev pri nas. Poleg svoje najuspešnejše operete Melodije srca (1943), katere premiera je bila 28. decembra 1943 v ljubljanski Operi in je doživela 30 ponovitev, je napisal še opereto Erika (1931)- izvedba leta 1932 v ljubljanski Operi, operetno revijo Izza kongresa (1934), opereto Pobožni grešnik (1934), opereto Čudež olimpiade (1934), bajko Princeska in zmaj (1941)- izvedba isto leto v ljubljanski Operi, otroško opereto Desetnica (1941), opereto Ljubezen naj živi (1941), komični balet Na terasi (1943)- izvedba leta 1944 v ljubljanski Operi, spevoigro Jaz bi te že rada imela (1950), glasbeni šaloigri Vasovalci (1951) in Njena pomlad (1954), opereto Oj, to lectovo srce (1954) in glasbeno bajko Pogumni otroci (1956).

Pisal je tudi scensko glasbo in zložil glasbo k prvemu slovenskemu zvočnemu kratkemu filmu O, Vrba (1940), ki je bil predvajan leta 1945, poleg tega pa še izvorno glasbo za kratka filma Sol iz morske vode (1953) in Obiščite Primorje (1954).

Napisal je več kot 60 skladb za tamburaški orkester, med drugim Divertimento za flavto in tamburaški orkester, Po lepi Sloveniji idr. Prirejal je tudi skladbe za folklorno skupino ŽKUD Tine Rožanc. Med njegovimi večkrat izvajanimi skladbami je tudi Moon Dreams za kvartet saksofonov, trobilni kvintet in ritmično sekcijo.

ODMEVI OB KRSTNI IZVEDBI OPERETE »MELODIJE SRCA«

Prva izvedba ene najboljših slovenskih izvirnih operet je bila že ob nastajanju spremljana z vzpodbudnimi novicami. Premiero so morali sicer zaradi bolezni takrat najboljše operetne interpretke Manje Mlejnik, ki je pela glavno vlogo Silve, kar trikrat preložiti. Namesto napovedane premiere 18., 19. in potem 21. decembra 1943 je bila opereta predstavljena občinstvu in glasbenim strokovnjakom 28. decembra in to ob 16.00 popoldne - zaradi vojnega časa. Takratni direktor ljubljanske Opere Vilko Ukmar je ta dogodek označil kot praznik gledališča, podoben rojstvu otroka. Skladatelj, ki je že 17 let igral v opernem orkestru in je tokrat prvič stopil za dirigentski pult, je napisal, da je »opereta Melodije srca plod njegovih dolgoletnih gledaliških izkušenj, ko je bil prisoten pri vseh najrazličnejših uspehih in neuspehih operet. Tako dolgoletno poslušanje in opazovanje dá človeku čut za to, kaj občinstvo ljubi, kaj ga pušča hladnega in kaj povsem odklanja«, je še dodal.

Libretist Hinko Stepančič, ki se je prvič preskusil v tem poslu, je kot stalni obiskovalec in ljubitelj opere, najprej v Grazu in potem v Ljubljani, gledal predstave s stališča, zakaj mu nekaj ugaja in drugo ne. »Nekakšna konkluzija tega mojega gledanja na opereto je moj libreto«, je napisal, in dodal: »Predvsem sem hotel pospraviti s šablonsko primadono, ki je po operetni tradiciji največkrat iz visokih krogov, bogata, lepa in muhasta in zaradi teh „odlik“ ljubljena. Namesto nje sem vzel skromno, pametno in duhovito sodobno dekle, ki si sama služi kruh, ima svoje nazore in svoj upravičeni ponos. Ne iščem teatarskega zunanjega, temveč nekak notranji konflikt, ki naj ga izvajalci vlog prenesejo s svojo igro v duše gledalcev.«

V „Jutru“ so na dan krstne izvedbe, po ogledu generalke, zapisali: 'Kakšno veselje vlada v gledališčih po svetu ob krstnih uprizoritvah! Koliko več bi moralo pomeniti šele nam, ki si svojo opremo in operetno tradicijo šele ustvarjamo in gradimo! Opereta, ta nebogljena pastorka naših razmer, vedno v stran potisnjena, malo spoštovana in negovana, a še najbolj zaželeno srcem, potrebnim oddiha in razvedrila, kdo je ne bi ljubil? Toliko nam nudi in poklanja: kdo bi je danes ne imel rad, da mu prinese neskaljenega veselja? Ta namen bo, sodeč po generalki, naša nova opereta res tudi imela ... V domačih operetah doslej nismo bili vajeni glasbe, kakršna je lastna temu delu; ta glasba se vidno odmika od „šlagerjev“ in se približuje solidni, polni melodiki ter uvršča svojega avtorja med odlične operetne skladatelje.'

Po premieri pa so vsi takratni slovenski časopisi prinesli zelo laskave ocene, ki jih potrjujejo naslednji odlomki. V „Jutru“ so 30. decembra 1943 omenili, da je 'gledališče popolnoma napolnilo dojemljivo občinstvo in pustilo nekje zunaj nadležno breme vsakdanjih prilik in neprilik; komaj se je dvignil zastor, že je zavladala v ložah kakor v parterju tista značilna razpoloženost lahkotne sprejemljivosti in neskrbnega uživanja, kakor se je pojavljala na premierah tujih operet v najbolj neskrbnih normalnih časih. (Premiera je bila namreč sredi vihre druge svetovne vojne – op. p.) Vsekakor je uspeh, ki ga je dosegla nova slovenska opereta takoj s prvim dejanjem, pokazal nekaj, kar je treba najprej zapisati v kroniko naše kulturne tvornosti tega časa: da namreč Melodije srca z vsemi operetnimi minusi ne zaostajajo za prenekim importiranim delom te vrste z njegovo mednarodno izvozno znamko ... Janko Gregorc je zastavil za to opereto vso svojo dosedanjo izkušnost in je z očitnim glasbenim okusom in članom izoblikoval skladbo, ki s spoštljivo višino prekaša to, kar smo doslej ustvarili Slovenci v operetni zvrsti ... Kakor je bilo pričakovati, sta stala v središču pevskih učinkov Mlejnjkova kot sijajna Silva in D. Čuden kot nji enakovreden tenor Marjan Barlič.'

V „Slovincu“ je M. T. dan pozneje zapisal, da je 'dejanje našlo v Janku Gregorcu zelo dobrega interpreta, tako v skladatelju kot v dirigentu. Morda bo kdo, ki je posebno v šlagerski glasbi bolj doma, ugotovil, da ni prav vse bodisi po domislekih ali po instrumentaciji čisto izvirno. Toda Gregorčevi vložki so sveži, neprisiljeni, značilni za mljce, v katerem se dejanje giblje, povrh tudi zelo pestro instrumentirani, da jih poslušalec z odprtim srcem sprejema in jim ne preiskuje obisti.'

Kot zadnji, 3. januarja 1944, je poročal še „Slovenski narod“ in se pridružil prejšnjim mnenjem: 'Gregorčeva glasba je zelo prijetno zvoneča, vedra, slikovita. Zdi se od časa do časa, ko da prisluhneš že znanim zvokom, ki pa so samoniklo dojeti, prikrojeni, preoblikovani. Slediš jim s toplimi počutki glasbenega ugodja. Operetna glasba ne more biti zmerom kakšno posebno odkritje. Gregorčevi pa ne moremo oporekati, da bi ne kazala sledov samostojnega, samoniklega, ustvarjajočega glasbenega mišljenja in hotenja. In prav je tudi, da se je Gregorc odločil k dirigentskemu pultu. Tehtneje, bolj pronicavo nego kdo drugi, je po solistih, orkestru in zboru tolmačil posebnosti svoje glasbe, ki prijetno vabi in zamika.'

H.N.

Producent operete

Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec
Aškerčeva 9a, 3310 Žalec
Tel.: 03 712 12 50
E-pošta : zkst.zalec@siol.net,
www.zkst-zalec.si

Zanj

Tanja Razboršek Rehar

Lektoriranje

Lidija Kocel

Ilustracije
in oblikovanje

Božidar Dare Zavšek

Tisk

Eurograf d.o.o.

